

ฉ.ศตบ 1693/50

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

สำเนาถูกต้อง

A

(นางสุวิศ ดิตาพงษ์)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดสงขลา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

- 5 ส.ค. 2556

ที่ ๒๐๓๒๘ / ๒๕๕๕

ศาลฎีกา

สืบค้น
๒๐๒๔/๕

วันที่ ๒๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา

โจทก์

นายประยูร พรหมเมศ ที่ ๑

นายวิจิตร ไบจีน ที่ ๒

นายบัณฑิต สุทธิกุล ที่ ๓

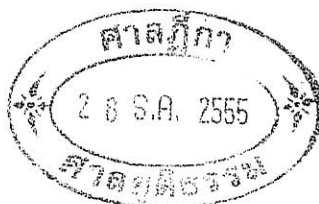
จำเลย

เรื่อง

บุกรุก ลักทรัพย์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติโรงงาน

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

โจทก์	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ ลงวันที่ ๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๒		
ศาลฎีกา รับวันที่ ๑๙ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓		

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างต้นปี ๒๕๕๓ วันใดไม่ปรากฏชัดเวลากลางวัน

ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสามได้ร่วมกันกระทำความผิด
 ต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยทั้งสามร่วมกันบุกรุกเข้าไปขุดตักดินลูกรัง
 ในท้องที่หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๗ ตำบลเกาะใหญ่ อำเภอกระแจะสินธุ์ จังหวัดสงขลา เป็นเนื้อที่
 ๓ ไร่ ๖ ตารางวา ซึ่งเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขต
 ปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๖ และเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
 (ส.ป.ก.) ผู้เสียหาย อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้เสียหายโดยปกติสุข
 และจำเลยทั้งสามได้ร่วมกันลักดินลูกรังที่ขุดตัก ๑๐๘,๙๗๖ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นเงิน
 ๙,๑๕๓,๙๘๔ บาท ของผู้เสียหายไป โดยในการลักทรัพย์ดังกล่าวจำเลยทั้งสามกับพวก
 ได้ใช้รถขุดตักลักษณะขุดดินตะขบ ๒ คัน รถแทรกเตอร์ขุดดินแบบดินตะขบ ๑ คัน

สำเนาถูกต้อง
 (นายสมภพ ศรีเจริญ)
 นิติกรชำนาญการ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

ในการขุดที่ดินลูกรังและใช้รถยนต์บรรทุกสับล้อยหลายคันเป็นยานพาหนะบรรทุกดินลูกรัง
 ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกแก่การลักทรัพย์ พาทรัพย์นั้นไปและเพื่อให้พ้นการจับกุม นอกจากนี้
 จำเลยทั้งสามยังได้ร่วมกันใช้รถขุดตักลักษณะขุดดินตะขบเครื่องยนต์ ขนาด ๑๓๓ แรงม้า
 ๑ คัน รถขุดตักลักษณะขุดดินตะขบเครื่องยนต์ขนาด ๒๓๑ แรงม้า ๑ คัน และรถ
 แทรกเตอร์ขุดดินแบบดินตะขบเครื่องยนต์ขนาด ๒๒๓ แรงม้า ๑ คัน ประกอบกิจการ
 ขุดดินลูกรัง อันเป็นการประกอบกิจการโรงงานจำพวก ๒ โดยไม่ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่
 ทราบตามที่กฎหมายกำหนด เหตุเกิดที่ตำบลเกาะใหญ่ อำเภอกะแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา
 เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้พร้อมยึดรถขุดตักลักษณะขุดดินตะขบ ๒ คัน
 และรถแทรกเตอร์ขุดดินแบบดินตะขบ ๑ คัน เป็นของกลาง ต่อมาจำเลยที่ ๓ เข้ามอบตัว
 ต่อพนักงานสอบสวน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๙๑, ๓๓๔,
 ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ, ๓๖๕ พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑, ๔๘
 ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันคืนหรือใช้ราคาดินลูกรัง ๙,๑๕๓,๙๘๔ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ ๓ มีความผิดตามประมวล

สำเนาถูกต้อง

 (นายสมภพ ศรีเจริญ)
 นิติกรชำนาญการ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

กฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔, ๓๓๖ ทวิ, ๓๖๒ เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมาย
หลายบท ให้ลงโทษฐานหลักทรัพย์ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๕๐ จำคุก ๓ ปี และปรับ ๕,๐๐๐ บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก แต่คำขอที่โจทก์ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันคืน
หรือใช้ราคาคืนลูกวิ่ง ๙,๑๕๓,๙๘๔ บาท แก่ผู้เสียหายนั้น ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะฟ้องคดีใหม่
ภายในอายุความ

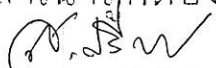
โจทก์และจำเลยที่ ๓ ออรรถณ

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ แผนกคดีสิ่งแวดล้อมพิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์
สำหรับจำเลยที่ ๓ ในข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔, ๓๓๖ ทวิ, ๓๖๒
ด้วย คำขออื่นให้ยก นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีสิ่งแวดล้อมตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริง

ในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ที่ดินเกิดเหตุเป็นที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ตามพระราชกฤษฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

- ๕ -

กำหนดเขตที่ดินในท้องที่ตำบลเกาะใหญ่ กิ่งอำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ตามเอกสารหมาย จ.๑ จึงเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ผู้เสียหาย เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานตำรวจ ร่วมกับเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย เข้าตรวจสอบพื้นที่เกิดเหตุและจับกุมจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ และนายอนิรุทธิ์ คงชาติ พร้อมรถชุดดัก ๓ คัน ต่อมามีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ความเสียหายจากการบุกรุกและที่ดินพบว่าการขุดดินลูกรังล้าเข้าไปในเขตปฏิรูปที่ดิน ๒ แปลง คือที่ดินส่วนที่อยู่ติดกับที่ดินของนางสาวดาวรรณหรือฉิด ดิสโร และนายอรรถน์ ดิสโร ซึ่งเป็นพี่น้องกัน ประมาณ ๒ ไร่ และที่ดินส่วนที่ติดกับที่ดินของนางจรรยา คงหวัง ประมาณ ๑ ไร่ รวมจำนวนดินลูกรังที่ถูกขุดออกไปจากเขตปฏิรูปที่ดิน ๑๐๘,๙๗๖ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นเงิน ๙,๑๕๓,๙๘๔ บาท ต่อมาจำเลยที่ ๓ เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน จำเลยทั้งสามและนายอนิรุทธิ์ เป็นลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัด หาดใหญ่เรื่องชัยการโยธา โดยจำเลยที่ ๓ เป็นหัวหน้าผู้ควบคุมงาน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาดใหญ่เรื่องชัยการโยธา ทำสัญญารับจ้างก่อสร้างคันกั้นน้ำโครงการกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา กับกรมชลประทาน

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

(๓๑ ทวิ)

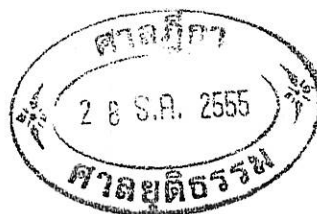
สำหรับศาลใช้

- ๖ -

ตามสัญญาจ้างเอกสารหมายเลข ๒๒ จึงใช้ดินลูกรังจากที่ดินที่ซื้อจากนางจรรวย นางสาวดาวรรณ ซึ่งมีอาณาเขตที่ดินติดกับที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมซึ่งเป็นที่เกิดเหตุ และมีการขุดดินรูก้ำเข้าไปในเขตปฏิรูปที่ดินดังกล่าว ต่อมาโจทก์ยื่นฟ้องนายอนิรุทธิ์ ฐานบุกรุกและลักทรัพย์ของผู้เสียหาย ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสงขลา พิพากษายกฟ้อง โดยฟังข้อเท็จจริงว่านายอนิรุทธิ์เป็นลูกจ้างไม่ทราบว่าเป็นที่ดินที่เข้าไปปักเป็นที่ดิน ในเขตปฏิรูปที่ดิน ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๗/๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ๑ สำหรับ จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ และในส่วนของจำเลยที่ ๓ เฉพาะข้อหาประกอบกิจการโรงงาน จำพวกที่ ๒ โดยไม่ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามกฎหมายกำหนดศาลล่างทั้งสอง พิพากษายกฟ้องคดีเป็นอันยุติไปแล้ว คงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าจำเลยที่ ๓ กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ควบคุมงานในการขุดหน้าดิน จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ติดต่อซื้อที่ดินจากนางจรรวยโดยมีการ นำชี้ที่ดินกำหนดแนวเขตแน่นอนแล้ว ทั้งผู้ซื้อต้องตรวจสอบแนวเขตให้ชัดเจนเสียก่อน จำเลยที่ ๓ จึงทราบแนวเขตที่ดินทั้งสองแปลงเป็นอย่างดี แต่ยังขุดดินรูก้ำเข้าไปในเขต

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

- ๗ -

ปฏิรูปที่ดินอีก เห็นว่า จำเลยที่ ๓ ทำงานตำแหน่งวิศวกรโยธา ห้างหุ้นส่วนจำกัดหาดใหญ่
เรื่องชักรโยธา โดยห้างฯ ดังกล่าวรับจ้างก่อสร้างโครงการคันกันน้ำกระแสน้ำ
ต้องใช้ดินลูกรังถมจำนวนมาก ซึ่งตามสัญญาจ้างเอกสารหมายเลข ๒ เงื่อนไขเฉพาะ
ของงานก่อสร้าง ข้อ ๗ ระบุว่าผู้รับจ้างต้องจัดหาบ่อถมดินเอง ดินที่ใช้ในการก่อสร้าง
ต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การก่อสร้างและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
ตรวจการจ้างก่อน จึงเป็นเหตุให้จำเลยที่ ๓ ไปติดต่อซื้อหน้าดินของนางจรรยา นางจรรยา
พยานโจทก์เบิกความว่าที่ดินของตนเป็นที่ดินมีเอกสารสิทธิ ส.ค. ๑ เมื่อปี ๒๕๔๔
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหาดใหญ่เรื่องชักรโยธา โดยจำเลยที่ ๓ มาขอซื้อหน้าดินซึ่งสูงจากพื้น
ประมาณ ๑๕ เมตร จึงตกลงขายในราคา ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท แต่จำเลยที่ ๓ บอกว่า
หากเป็นที่ดิน ส.ค. ๑ ไม่กล้าซื้อ จึงขอให้ไปออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ก่อน
ต่อมาเมื่อได้หนังสือรับรองการทำประโยชน์แล้ว จึงขายหน้าดินให้แก่จำเลยที่ ๓ เห็นว่า
ในส่วนที่เกี่ยวกับที่ดินของนางจรรยา นางจรรยายื่นคำขอแบบสอบสวนสิทธิการถือครองที่ดิน
(ส.ป.ก. ๔ - ๒๔ ฉ) เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๔ และยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

(๓๑ ทวิ)

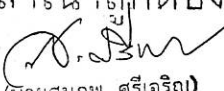

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

ในเขตปฏิรูปที่ดิน เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๗ ขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงที่ ๑๖
เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๑ งาน ๔ ตารางวา ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖ แต่ไม่ได้รับอนุญาตเนื่องจาก
นางจรรยา มีหนังสือแสดงสิทธิครอบครอง (ส.ค.๑) ไม่อาจออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ได้
ต่อมาจำเลยที่ ๓ ตัวแทนห้างหุ้นส่วนจำกัดหาญเรืองชัยการโยธาจึงขอซื้อดินลูกรัง
ในที่ดินดังกล่าว แต่เมื่อที่ดินของนางจรรยา มีเพียงเอกสารสิทธิครอบครอง (ส.ค. ๑) จำเลยที่ ๓
ไม่ซื้อเพราะไม่ทราบอาณาเขตที่ดินที่แน่นอน แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๓ ต้องการซื้อที่ดิน
ที่มีอาณาเขตชัดเจน ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาในภายหลัง นางจรรยาจึงไปขออนุญาตหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เอกสารหมายเลข จ.๑๗ ซึ่งการดำเนินการรังวัดเป็นเรื่องของ
นางจรรยาที่จะเป็นผู้นำชี้แนวเขตที่ดิน จำเลยที่ ๓ จึงตกลงซื้อดินลูกรังจากหน้าดินของนางจรรยา
ในราคา ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งการขุดตักดินของจำเลยที่ ๓ กับพวกได้ขุดตักหน้าดิน
ในเขตของนางจรรยาครบล้ำเข้าไปในเขตที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพียง ๓ งาน
๙๘ ตารางวา ตามแผนที่ต้นร่างเอกสารหมายเลข จ.๒๐ ซึ่งสภาพที่ดินของนางจรรยาและ
ที่ดินส่วนที่ถูกล้ำมีสภาพเป็นเนินดินลูกรังติดต่อกันมีต้นยางพาราปลูกอยู่ ไม่มีหลักเขต ส.ป.ก.

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นอกราชการ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๙ -

ปักให้เห็นแนวเขตที่ดินอย่างชัดเจน นางจรรยาเพียงแค้ชี้แนวเขตต้นยางพาราเท่านั้น นางจรรยาอาศัยอยู่ในพื้นที่ หากเห็นว่ามีกรขุดดินรุกรังรุกล้ำเกินอาณาเขตที่ดินของตน ก็น่าจะแจ้งให้จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงานทราบหรือแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือบุคคลใดก็ได้ทราบ แต่ก็ได้ดำเนินการ จึงเป็นเรื่องยากที่จำเลยที่ ๓ จะทราบแนวเขตชัดเจนได้ หากจำเลยที่ ๓ ประสงค์จะลักดินรุกรัง จำเลยที่ ๓ ก็สามารถซื้อหน้าดินรุกรังจากนางจรรยาในขณะที่ที่ดินมีเพียงหลักฐานสิทธิครอบครอง (ส.ค.๑) ซึ่งมีเนื้อที่มากกว่าได้ หากจำต้องให้นางจรรยาไปขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ก่อน การขุดดินรุกล้ำเข้าไปจึงน่าจะเกิดจากแนวเขตที่ดินไม่ชัดเจนและไม่มีหลักเขตของ ส.ป.ก. สำหรับที่ดินที่จำเลยที่ ๓ กับพวกเข้าไปขุดตักที่ดินรุกล้ำเข้าไปในเขตปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๘ ตารางวา ตามแผนที่ต้นร่างเอกสารหมาย จ.๒๐ ที่ดินส่วนที่รุกล้ำดังกล่าวอยู่ติดกับที่ดินของนางสาวดาวรรณหรือฉิด ซึ่งมีการแจ้งการครอบครองไว้ประมาณ ๑๒ ไร่ แต่ต่อมาออกเอกสารสิทธิเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๔๐๓ ประมาณ ๗ ไร่ ตามสำเนาคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินและสำเนาหนังสือรับรองการทำประโยชน์

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

(๓๑ ทวี)

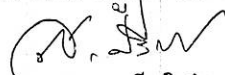

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

เอกสารหมาย จ.๑๙ ซึ่งในข้อนี้จำเลยที่ ๓ นำสืบว่าที่ดินส่วนที่รูกกล้า จำเลยที่ ๓ ซื้อดินถม
จากนายอุรัตน์ ดิสโร เนื้อที่ ๕.๕ ไร่ กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๒๒๐ เมตร ในราคารวม
๑,๑๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ตามหนังสือสัญญาจะซื้อขายหรือสัญญา
วางมัดจำเอกสารหมาย ล.๓ โดยมีหลักฐานใบสำคัญการจ่ายเงินให้แก่นายอุรัตน์ เป็นค่าดินถม
งวดที่ ๒ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ล.๓ แผ่นที่ ๕ โดยที่ดินดังกล่าว
มีหนังสือแสดงสิทธิครอบครอง (ส.ค.๑) จำเลยที่ ๓ ให้การขึ้นสอบสวนในฐานะพยาน
เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ เอกสารหมาย จ.๒๔ ว่า จำเลยที่ ๓ ในฐานะตัวแทน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหาดใหญ่เรืองชัยการโยธาได้ทำสัญญาปรับสภาพที่ดินกับนายอุรัตน์
เป็นที่ดินแบบ ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๘๘ โดยที่ดินที่ขุดออกจะนำไปถมทำคันกันน้ำ ซึ่งเอกสาร
ดังกล่าวนี้ พนักงานสอบสวนได้ส่งไปให้สำนักงานที่ดินอำเภอกระแสดินธรตรวจสอบ ต่อมา
สำนักงานที่ดินอำเภอกระแสดินธรแจ้งว่า ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๘๘ ดังกล่าวได้รวมกับ ส.ค.๑
ฉบับอื่นออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๔๐๓ ไปแล้ว ไม่ได้มีการ
มอบหลักฐาน ส.ค. ๑ ฉบับนี้ให้แก่ราชการ แต่ยังเก็บไว้เอง หลักฐาน ส.ค. ๑ ดังกล่าว

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

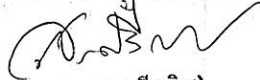

- ๑๑ -

จึงไม่มีผลและจะไปออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) อีกไม่ได้ ตามหนังสือ
สำนักงานที่ดินอำเภอกระแสนี้อยู่ หนังสือสัญญาว่าจ้างให้ปรับสภาพที่ดิน สำเนาหลักฐาน
ส.ค. ๑ เอกสารหมาย จ.๑๔ ดังนั้นที่ดินตามหนังสือสัญญาจะซื้อขายหรือสัญญาวางมัดจำ
เอกสารหมาย ส.๓ ก็คือที่ดินหลักฐาน ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๘๘ ที่นายอรุณให้จำเลยที่ ๓
ปรับสภาพที่ดินนั่นเอง ซึ่งทางนำสืบของโจทก์ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ รู้เห็นในข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับหลักฐาน ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๘๘ ว่าได้มีการนำไปรวมกับ ส.ค. ๑ ฉบับอื่นออกเป็น
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๔๐๓ ไปแล้ว จำเลยที่ ๓ จึงให้การ
ในฐานะพยานตามคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๔ ว่า จำเลยที่ ๓ เข้าใจว่าที่ดินดังกล่าว
อยู่ในเขตที่ดินหลักฐาน ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๘๘ จึงเข้าไปปรับสภาพหน้าดินแล้วนำดินไปถม
เป็นคันกั้นน้ำ ดังนั้นการรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้เสียหาย จึงเกิดจากการหลงเชื่อนายอรุณ
ที่ยืนยันว่าที่ดินบริเวณเกิดเหตุอยู่ในเขตที่ดินหลักฐาน ส.ค. ๑ ของนายอรุณ โดยนายอรุณ
รับเงินค่าดินถมบางส่วนไปจากห้างหุ้นส่วนจำกัดหาดใหญ่เรืองชัยการโยธาแล้ว จำเลยที่ ๓
เป็นเพียงลูกจ้างของห้างฯ ดังกล่าว ได้รับประโยชน์เป็นเงินเดือน มิได้เป็นหุ้นส่วน

สำเนาถูกต้อง

นายสมภพ ศรีเจริญ
นิติกรชำนาญการ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

จำเลยที่ ๓ กระทำโดยเปิดเผยเข้าใจว่าที่ดินบริเวณที่ชุดเป็นที่ดินมีเอกสารสิทธิ มีได้อยู่ในเขต
ปฏิรูปที่ดิน ซึ่งทางราชการสามารถตรวจสอบได้โดยง่ายอยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จำเลยที่ ๓
จะต้องเสี่ยงกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ของห้างฯ ดังกล่าว พยานหลักฐานโจทก์จึงยังฟังไม่ได้
ถนัดว่า จำเลยที่ ๓ มีเจตนากระทำความผิด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษายกฟ้อง
โดยยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยที่ ๓ นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์
ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายธงชัย เสนามนตรี

นายพันระสา บัวทอง

นายโสภณ โรจน์อนนท์

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกาแนบท้าย

สำเนาถูกต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๔๒๔/๒๕๕๕

ศาลฎีกา

22 ก.พ. 2556

วันที่

เดือน

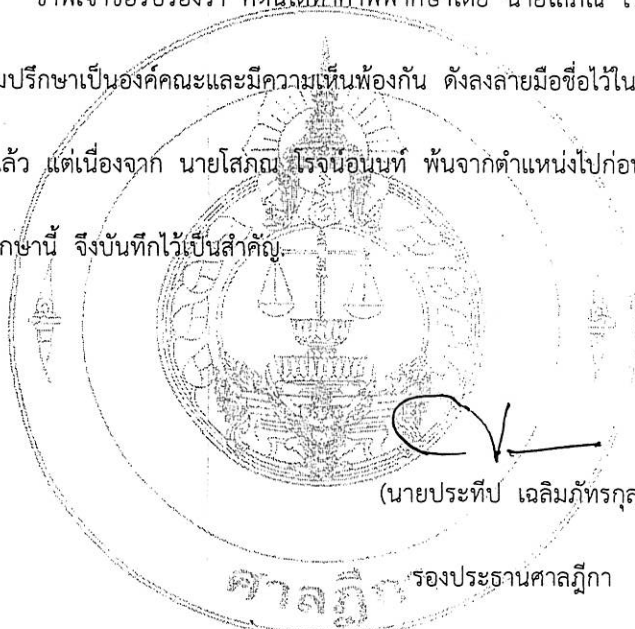
พุทธศักราช

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำพิพากษาโดย นายโสภณ ไรจน์อนนท์

ได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะและมีความเห็นพ้องกัน ดังลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่าง

คำพิพากษาแล้ว แต่เนื่องจาก นายโสภณ ไรจน์อนนท์ พ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะลงลายมือ

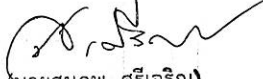
ชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายประทีป เฉลิมภัทรกุล)

ศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา

ปฏิบัติราชการแทนประธานศาลฎีกา

สั่งจากต้อง

(นายสมภพ ศรีเจริญ)
นิติกรชำนาญการ

